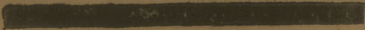

18/7/1917

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Α. ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΥ

Η
ΜΑΣΚΩΤ

Κωμικόν Μελόδραμα εις πράξεις 3

Μουσική **ED. AUDRAN**

Κείμενον **DURN ET CHIVOT**

0

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΤΕΝΑ

1917

ΠΡΩΤΟΙ ΔΙΔΑΞΑΝΤΕΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΗΘΕΟΠΟΙΟΙ

Δοράνδος, ΙΖ'. Πρίγκηψ του Πομπίνου	Γ. Δράμαλης
Φιαμέττα, κόρη του	Άφ. Δαουτάρη
Φριτελίνης, Πρίγκηψ τῆς Πίζης...	Τ. Χατζηχρηστός
Μπετιλίνα, Μασκώτ βοσκοποδλα . . .	ΕΛΣΑ ΕΝΚΕΛ
Ροκό, κτηματίας	Ε. Δαμάσκος
Πίπος, βοσκός του	Γ. Καμβύσης
Παυλίνα)	Σένη Δαμάσκου
Άντωνία (χωρική)	Νίτσα Φιέρα
Φραγκίσκα)	Δανάη Δαμάσκου
Άγγελος)	Κ. Γιαννούλης
Δουτζής (Αύλικοί)	Κ. Μαρουλάκης
Άκόλουθος)	Ν. Καρέζος
Μαθιός, κάμηλας	Ν. Παρασκευόπουλος
Λοχίας	Κ. Μαρούλης
Χωρικός	Γ. Μανρίδης

Χωρικοί, Χωρικοί, Αύλικοί, Κυρίες τῆς Τιμῆς,
Ύπηρέται, Στρατιῶται, Τυμπανισταί.

Ἡ Σκηνὴ εἰς τὴν Α'. καὶ Β'. πρῶξιν εἰς τὸ Πομπίνου
καὶ τὴν Γ'. εἰς Πίζαν.

Διευθυντὴς Ὁρχήστρας ὁ κ. **Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ**

Ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Σκη-
νῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μουσικοῦ Θιάσου ἐν Ἀθή-
ναις τὴν 12 Ἰουλίῳ 1917, ἐν τῷ Θεάτρῳ Διο-
νύσια.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Εἰς τὸ Δουκάτον τοῦ Προμπίνου, εἰς μίαν αὐλὴν ἀγροτικῆς ἐπαύλεως οἱ χωρικοὶ ἑορτάζουσιν τὴν ἐσοδεῖαν τῶν νέων κρασιῶν πίνοντες καὶ τραγουδοῦντες.

Κορο   Νὰ ὁ τρίγος τελειώνει
ὡς ρουφιζοῦμε παιδιὰ
τὸ κρασί ποῦ ξανανειώνει
καὶ δροσίζει τὴν καρδιά.

Φραγνίσκα   Ἔχει χάρες ζηλεμένες
καὶ τοὺς γέρους κάνει νέους
κάνει καὶ τῆς δροσερῆς κοπέλλης
πρὸ ἐρωτικῆς
ζήτη τὸ γλυκὸ κρασί
γλίν, γλίν, γλίν, γλίν, γλίν.   ) 2

Κορο   Ζήτη τὸ γλυκὸ κρασί κ.τ.λ.

Ἀντωνία   Διόχνει τὴ μελαγχολία
φεύγουν καὶ οἱ στεναγμοὶ
κι' ἀπ' τὸ βράδυ ὡς τὸ πρωτ'
χρυσὴ σκορπίζει τὴ ζωή.
Ζήτη τὸ γλυκὸ κρασί κ.τ.λ.

Κορο   Ζήτη τὸ γλυκὸ κρασί κ.τ.λ.

Παυλίνα   Εἰς τὸν κάθε παντρεμμένο
δίνει δύναμι πολλή
καὶ τὸν πρὸ ἀρρωστημένο
τὸν γιατρεύει στὴ στιγμή.
Ζήτη τὸ γλυκὸ κρασί κ.τ.λ.

Κορο   Ζήτη τὸ γλυκὸ κρασί κ.τ.λ.

Μόνον ὁ Ροκὸς εἰς τὸ γλέντι αὐτὸ τῶν χωρικῶν εἶνε μελαγχολικός. Ἡ ἀτυχία καθημερινῶς τὸν καταδιώκει, δὲν περνᾷ ἡμέρα χωρὶς νὰ πάθῃ καὶ ἓν ἀτύχημα. Ἐνῶ ὁ ἀδελφός του ἔχει ἄλλην τὴν εὐτυχίαν. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ροκὸς στέλνει τακτικὰ τὸν ὑπηρέτην του Πίπρον καὶ ζητεῖ τὴν βοήθειαν τοῦ ἀδελφοῦ του ὅστις τοῦ στέλει ἓν καλάθι μὲ ἀγὰ καὶ ἓνα γράμμα γεμάτο συμβουλὰς. Τὴν φορὰν ἔμως αὐτὴν διὰ νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὰ καθημερινὰ ἀτυχήματά του, στέλνει τὴν ὑπηρέτριάν του Μπεττίναν, ἣ ὁποία εἶνε Μασκώτι, φέρουσα τὴν εὐτυχίαν ἔπου βρεθῆ.

Ὁ Πίπρος μὲ μεγάλη χαρὰ ἀναγγέλει εἰς τὸν ἀφέντην του ὅτι ὁ ἀδελφός του τοῦ στέλει αὐτὴν τὴν φορὰν ἓνα Βασιλικὸν ἔθωρο,

δηλαδή την Μπεττίνα, με την όποιαν είνε σφοδρά έρωτευμένος.
'Ο Ροκό μεμφυμοιρών κατά της τύχης του, και δια τὸ νέον βάρος
ποῦ τοῦ χαρίζει ὁ ἀδελφός του, μανθάνει ἀπὸ τὸν Πίπον ὅτι δια
νά παύσουν τὰ ἀτυχήματά του πρέπει νὰ ἔχη μιὰ Μασκότ, ἐξηγεί
δὲ εἰς ἄλλους τί ἐστὶ Μασκότ.

Πίπος

'Ο διάβολος μιὰ μέρα πέρνει
μιὰ φοῦχτα μικροὺς στανάδες
καὶ στὴ γῆ ἀνάκατα σπέρνει
μὲ τούτους, καινούργιους μπελάδες.
Μὰ ὁ Θεὸς στέλνει εὐθὺς
ἀγγέλους ποῦ τὴν εὐτυχία
σὲ κάθε ἄκρα τῆς γῆς
σκορπίζουσι μὲ προθυμία.
Αὐτοὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ
εἰν' ἡ μασκόττες ποῦ βουνοῦ
φέρνουσι τὴν τύχη σ' ὅποιον λάχουσι
σὲ ὅποιον λάχουσι.

Χαρὰ εἰς τὰ σπύτια ἐκεῖνα
ποῦ ἀγγελοὺς τέτοιους πατήσῃ
τὰ γεμίζει βόδα καὶ κρῖνα
ἐκεῖ εὐτυχία θ' ἀνθίσῃ.
"Ἄν εἰν' φτωχὸς πλουτίζ'" εὐθὺς
ἂν εἰνε κακοπαντρεμμένος
θὰ μείνῃ χήρος στὴ στιγμή
θὰ μείν' ἀξένουαστος εὐτυχισμένος.
Αὐτὸς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κ.τ.λ.

Φθάσασα ἡ Μπεττίνα εἰς τὸ ὑποστατικὸ τοῦ Ροκό δέχεται
μιὰν ἐρωτικὴν ἐπίθεσιν ἀπ' ἄλλους τοὺς χωρικοὺς, τοὺς ὁποίους
προσπαθεῖ ν' ἀποφύγῃ.

Σογο

Ἐμπρὸς μικροὺλα δὸς μ' ἓνα φιλὶ | 2
γιατὶ καρδοὺλα νὰ δείχνῃς θεῖς σκληρὰ
ἐμπρὸς γλυκερὰ μικροὺλα
μὴ μᾶς κάνῃς τὸ βαρὺ.

Μπεττίνα

Μωρὲ χαρὰ στοὺς ἄμορφωνοὺς
γιὰ δὴτ' ἐκεῖ μὲ τέτοια μούτρα
ζητοῦν φιλ!
Κάτω τὰ χέρια ἄλλοι
ἄλτ! καὶ μακρυὰ
φευγάτε βρὲ διαβόλοι
δίνω καὶ γροθιά.
Τί τάχα μὲ θαρρήτε

δὲν εἶμαι ἀπ' αὐταίς
 ποῦ εὐκολὰ μορεῖτε
 νάχετ' ἀγκαλιέ·
 Ἐγὼ μ' ἢ ἔμμορφη Μπεττίνα
 καὶ γιὰ προσέξτε καλὰ
 νὰ μὴ μὲ πιάσουν τὰ μπουρνίνα
 καὶ βρῶ κανένα μπελά.
 Ὅταν θυμώσω πάει
 χάνεις τὴ ζωὴ
 ἐκεῖνος ποῦ τὴ φάη
 χάθηκε δὲν ζῆ.

Ἄν θέτε τὴν υγιεία σας
 δρόμο ἀνοικτὸν
 μὴν κλάψη ἢ μαμὰ σας
 αἰντε βρὲ παιδιὰ.
 Ἐγὼ εἶμ' ἢ ἔμμορφη Μπεττίνα
 καὶ γιὰ προσέξτε καλὰ
 νὰ μὴ μὲ πιάσουν τὰ μπουρνίνα
 καὶ θᾶβρ ἢ κανένα μπελά.

Coro

Πῶς εἰμπορεῖ γλυκεῖὰ μικροῦλα
 ὁ νεῖος τὴ νεῖὰ νὰ φοδηθῆ
 ἔμπρός μικροῦλα δὸς μου ἕνα φίλ] 2
 γιὰτι καρδοῦλα νὰ δείχνης θες σκληροῖ.
 Ἐμπρός γλυκεῖὰ μικροῦλα
 μὴ μᾶς κάνης τὸ βαρὺ
 δὸς τὸ φίλ.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ ἄρχισε ἡ Μπεττίνα νὰ ὑπηρετῆ τὸν Ροκό, ἢ εὐτυχία πλημύρισε εἰς τὸ σπῆτι του. Εὗρηκε τὴν χαμένη ἀγελάδα του, ἐκέρδισε τὴν δίκην του, ὁ ράπτης τοῦ ἔφερε τὸ ροῦχο του, καὶ τοῦ ἀναγγέλλουν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πρίγκηπος Λοράνδου μὲ τὰ τῆς ἀκολουθίας του εἰς τὸ ὑποστατικὸ του. Τότε ὅλοι ἐξέρχονται πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Πρίγκηπος.

Coro

Ὅλοι κοντὰ καὶ μ' ἕνα στόμα
 ζήτη φωνάξτε ζωηρὰ
 γιὰ τὸν Λοράν φωνάξτ' ἀκόμα
 ζήτ' ὁ Λοράν οὐρὰ οὐρὰ.

Ροκό

Ἄ! τί μεγάλη μου τιμὴ.

Μπεττίνα

ᾠ! ποῖα χαρὰ Πριγκηπέσσα
 σαλεύει ὁ νοῦς μου ἐδῶ μέσα.

Λοράν

ᾠ! τί τρυφερὸ χαριτωμένο κορμί.

- Φριελίνης** Μνηστή χρυσή μου ζηλεμένη
σὺ τὴν καρδιά μ' ἔχεις παρμένη
- Φιαμέττα** Φθάνει κιόλας δὲν εἰμπορῶ
τῆς ψευτιῆς ἐγὼ τῆς μισῶ.
- Δορᾶν** "ὦ! τί χαρά! δὲν βγήκε σὲ κακό μου
ἢ ἀράχνη πούχα δὴ
τὸ πρῶτ' ἐγὼ 'στὸ ὄνειρό μου
τὴν κεφαλὴ νὰ κουνῆ.
- Φιαμέττα** Τί λὲς μπαμπᾶ τί ἀστεία
πῶς εἰμπορεῖτε μπαμπᾶ
σὲ μὴ δισιδαιμονία
νὰ πιστεύει' ἔτσι δά
- Δορᾶν** Δὲν πρέπει νὰ γελᾶτε
μὲ μένα ποὺ πιστεύω
ναί, καὶ ἀκοῦστε γιατί.
"Ὅλ' οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου
παντοῦ καὶ πάντοτε
λένε νὰ μὴν προσμένῃς
ποτὲ προαίσθημα.
Γι' αὐτὸ καὶ 'στὸ τραπέζι
δὲν πρέπει δεκατρεῖς
κανεῖς νὰ μὴν καθήσῃ
ἀλλὰ μὲ δώδεκα.
"Ὀνειρα καὶ προλήψεις
λοιπὸν ψευτιῆς δὲν εἶνε
χιλίας δυὸ παραδείγματα
μᾶς τ' ἀπέδειξαν τρανά.
"Ὀνειρα καὶ προλήψεις κ.τ.λ.
- Coro**
- Δορᾶν** "Ὅλα μ' ἀναστατώνουν
σὲν συναντῶ παπᾶ
ὅταν χυθῆ τὸ λάδι
καθρέπτῃς ὅταν σπᾶ,
Τέλος κανεῖς τὴν Τρίτη
δουλειᾶ δὲν ἀρχινᾶ
γιατὶ καλὰ δὲν πάει
αὐτὰ εἶνε γνωστά.
"Ὀνειρα καὶ προλήψεις κ.τ.λ.

Ἡ Φιαμέττα ἢ κόρη τοῦ Πρίγκηπος ἐράται τοῦ Πίπου, ὄνειρο-πολοῦσα τὴν ζωὴν τῶν χωρικῶν.

Ἄχ! πῶς μ' ἀρέσει τοῦ βουνοῦ
ὁ ἄνδρας ὁ ζωὴ γεμάτος
περνᾶ ἀξένοιστος τρεχάτος
μὲ δίχως συλλογιῆς ἀπὸ νοῦ
Μὲ τῆς αὐγῆς ξυπνὰ τ' ἀστέρι
καὶ ἀρχινᾷ τὴ δουλειὰ
καὶ τ' ἀρνάκια του ἔχει ταῖρι
μαζὺ τὸν ὕπνο του ἀγκαλιά.
Ἄχ! πῶς ποθῶ στήν ἐξοχή
νά ζήσω πάντα μοναχὴ
σὰν βοσκοπούλα
μὲ τὰ λουλούδια, μὲ τὰ πουλιὰ.

Ἡ Μπετινά παρατηρήσασα τὰς ἐρωτοτροπίας τῆς πριγκηπίσσης πρὸς τὸν Πίπο, ῥίπτεται εἰς τὰς ἀγκαλάς του ὅστις τῆς ὑπόσχεται ὅτι καμμίαν ἄλλην δὲν θ' ἀγαπήσῃ ἀπὸ αὐτῆν.

- Μπετινά** Σὰν σὲ κυττάζω λὲς σεισιμὸς
κουνὶ τὸ δούτυχο κορμὶ μου
- Πίπος** Ἐγὼ Μπετινά σὲ θωρῶ
κι' εὐθὺς μοῦ κόβει τ' ἡ κνοή μου.
- Μπετινά** Μιλεῖς καὶ νοιώθω στήν καρδιά
πῶς κάτι μὲ ἀγκυλώνει.
- Πίπος** Ἐγὼ στήν κάθε σου ματιὰ
νοιώθω πῶς κάτι μὲ λιγώνει.
- Μπετινά** Μ' ἀρέσουν τὰ γαλιὰ μου.
- Πίπος** Μ' ἀρέσουνε τ' ἀρνιά μου.
- Μπετινά** Ὅταν κάνουνε τὸ γκλοῦ! γκλοῦ! γκλοῦ!
- Πίπος** Σὰν βελάζουνε τὸ μπέ.
- Ὅμοῦ** Ἄ!...
- Μπετινά** Μὰ σὲ πρὸ πολὺ ποθῶ.
- Πίπος** Μὰ σὲ προτιμῶ.
- Μπετινά** Σὰν κάνουνε τὸ γκλοῦ! γκλοῦ! γκλοῦ!
- Πίπος** Σὰν βελάζουνε τὸ μπέ.
- Μπετινά** Γκλοῦ! γκλοῦ! γκλοῦ!)
- Πίπος** Μπέ.) 4
- Μπετινά** Γκλοῦ)
- Πίπος** Μπέ)

Μπεττίνα Ἄν ἡ ματιές μας μπερδευθοῦν
σάν τῆ λαμπάδα τρέμω σβύνω.

Πίπος Ἡ μυρωδιές σου μὲ μεθοῦν
ποῦ χύνεις πάντα σάν τὸ κρίνο.

Μπεττίνα Ὅταν σιμώνεις ξαφνικά
σάν τὸ ψαράκι λαχταρίζω.

Πίπος Χάνω καὶ νοῦ καὶ λογικά
ὅταν τὸ χέρι σου ἀγγίξω.

Μπεττίνα Μ' ἀρέσουν τὰ γαλιὶ μου

Πίπος Μ' ἀρέσουνε τ' ἀρνιά μου κ.τ.λ.

Τὸν Πρίγκηπα Δωράνδον τὸν καταδιώκει καὶ αὐτὸν ἡ ἀτυχία
ὅτι κι' ἐν ἐπιχειρήσει εἰς ὅλα ἀποτυγχάνει. Ἐκ συμπτώσεως εὐ-
ρίσκει τὴν ἐπιστολὴν ποῦ στέλνει ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ροκὸ πρὸς αὐ-
τόν, περιγράφουσα ὅτι ἡ Μπεττίνα εἶνε Μασκώτ καὶ τί ἐστὶ Μασ-
κώτ, καὶ ἐξηγοῦσα ὅτι ἡ δύναμις τῆς χάνεται ὅταν παύσῃ νὰ
εἶνε παρθένος. Τότε ὁ Δωράν ζητεῖ νὰ παραλάβῃ μαζί του τὴν
Μπεττίναν.

Σογο Κτυποῦν, κτυποῦν
κόσμο χαλοῦν, τί ζητοῦν
κτυποῦν, τί νὰ ζητοῦν
ποῦ ἔτσι αὐτοὶ κτυποῦν,
Τί τάχα νὰ ζητοῦν
ποῦ ἔτσι δὲ κτυποῦν
τί τάχα, τί τάχα κτυποῦν.

Δωράν Εἰς τὴν Μπεττίνα θέλω δυὸ λογάκια νὰ τῆς πῶ
πέτε τῆς νὰ τρέξῃ φωνάξτε τὴν ἐδῶ
ἀμέσως πῆτε τῆς νάρθη ἐδῶ.

Πίπος Τί τὴν θέλει, τί τὴν ζητεῖ.

Φιαμέττα Τί ἄρα θέλει νὰ τῆς πῆ.

Σογο Νά! τρέχει γοργὰ
νὰ τρέχει γοργὰ γοργὰ
προχωρεῖ, προχωρεῖ, προχωρεῖ, νά, νά!

Μπεττίνα Τί μὲ θέτε, ποῖός μὲ ζητεῖ.

Ροκὸ Ὁ Πρίγκηψ σὲ ζητεῖ σὲ θέλει.

Μπεττίνα Ὁ Πρίγκηψ μὲ ζητεῖ μὲ θέλει.

Ροκὸ Ὁ Πρίγκηψ ναί, αὐτὸς σὲ θέλει.

Μπεττίνα Τί ὁ Πρίγκηψ μὲ θέλει.

- Λορὰν** Εἰς τὸ στήθος μου ἔλα ἔλα
νὰ σ' ἀγκαλιάσω μὴ στιγμῆ.
- Μπεττίνα** Μὴ χωριατοπούλα.
- Λορὰν** Ἄπατη πλάνη καὶ φρικτὴ
Ἔμαθα ὅτι σὺ ὦ νέα
ἔχεις τίτλον καὶ παλαιὸν
κατάγεσαι ἐξ εὐγενῶν
πῶς εἶσαι σὺ ἢ τελευταία
ἐκ τῶν Δουκῶν τοῦ Παναδά.
- Μπεττίνα** Τί πῶς, ἐγὼ μὴ Παναδά
καλὰ τὸ ἔλεγα ἐγὼ.
- Σογο** Μὴ Παναδά. Ἄκουτ' ἐκεῖ
τί εἶν' αὐτὰ; Μὴ Παναδά.
- Λορὰν** Τώρα ἔλοι σὲ φωνάζουν
σὲ προσκαλοῦν σὲ παλάτι
γρήγορα ἐκεῖ γρήγορα.
- Μπεττίνα** Εὐχαρίστως ἀλλὰ μὴ χάρι σὰς ζητῶ
ἂν δὲν σὰς πειράζει καὶ ὁ Πίπος νάρθη μαζύ.
- Ροκὸ** Ὁ ἐραστής!
- Λορὰν** Κίνδυνος μέγας! ὄχι, ὄχι, τῶν ἀδυνάτων!
- Μπεττίνα** ὦ! Τί κρίμα.
- Πίπος** Σὲ χάνω πιά.
- Μπεττίνα** Ἄχ, τί νὰ κάνω ἢ φτωχειά.
- Λορὰν** Σκεφθῆτε πῶς εἴσθε κοντέσσα.
- Ροκὸ** Καὶ πρόσεχε τὸ τί ζητῆς.
- Λορὰν** Τοῦ γένους ἢ τιμὴ προστάζει,
- Πίπος** Σχίζετ' ἢ δόλια μου καρδιά.
- Μπεττίνα** Τοῦ γένους ἢ τιμὴ προστάζει
ὕπομονή ἀλλὰ μὲ σφάζει
ὦ! Πίπο μου, Πιπάκο μου
δυνατὰ κτυπᾷ ἢ καρδιά μου.
Μὰ τί νὰ πῶ ὕπομονή
ἄχ! καὶ σιωπῆ
ἄχ! φεύγω ἢ φτωχὴ
δυνατὰ κτυπᾷ ἢ καρδιά μου, ὕπομονή.
Ἄχ! φεύγω ἢ φτωχὴ
ἀφοῦ ἢ τύχη μᾶς χωρίζει
μὴν ξεχάσης τὴν Μπεττίνα, Πίπο, Πίπο
Ἄφοῦ κακὴ τύχη μᾶς χωρίζει

- ἄχ! μὴ μὲ ξεχάσῃς Πίπο. Ἄ! . . .
- Πίπος** Ἄφου κακὴ τύχη μᾶς χωρίζει
δὲν θὰ σὲ ξεχάσω ποτέ.
- Δορᾶν** Λοιπὸν ἔμπρός.
- Μπεττίνα** Ἄλλὰ τώρα μὴν κλαίς θὰ σὲ δῶ
ἔχ' ἐλπίδα στὸ Θεὸ
μὰ σιωπὴ! μᾶς προσέχουν
δική σου θάμ' ἐγὼ
καὶ τώρα ἄς πιστεύουν ὅτι θέλουν αὐτοί.
- Δορᾶν** Περνᾷ ἡ ὄρα καλὴ μου κόρη
λοιπὸν ἔμπρός.
- Μπεττίνα** Ἐμπρός, ἔμπρός, ἔλοι μαζί καὶ γκαλόπ
ντὶν τὰ κουδούνια
τῶν ἀλόγων κτυποῦν
κλίκ, τὸ καμτσίκι
τ' ἀμαξᾶ ὄλαο
ἔμπρός λοιπὸν ἔμπρός ἔμπρός καὶ γοργά.
- Ὅλοι** Ἐμπρός, ἔμπρός γοργά γοργά καὶ γκαλόπ κ.τ.λ.
- Μπεττίνα** Ἄν τώρα ἴστῃν Ἀδλὴ πηγαίνω (ναί)
Πίπος (ξέρεις Πίπο (λέγεις ὅτι) πάντα πιστὴ
σὲ σένα (σὲ μένα) θὰ μείνω (θὰ μείνης)
πῶς πονῶ ἄ! ναί.
- Ὅλοι** Ἐμπρός, ἔμπρός γοργά γοργά καὶ γκαλόπ
ντὶν τὰ κουδούνια τῶν ἀλόγων κτυποῦν
κλίκ κλάκ τὸ καμτσὶ τοῦ ἀμαξᾶ ὄλαο
ἔμπρός λοιπὸν ἔμπρός
ἔμπρός καὶ γκαλόπ
ὄπ! ὄπ! ὄπ! λά!

Τέλος τῆς Α'. πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ὁ Πρίγκιψ Δοράνδος διηγετικῶς ἐπιτηρῆ τὴν Μπεττίνα, ἡ ὅποια στενοχωρεῖτε μέσα στὸ παλάτι, ὄνειροπολεῖ δὲ πάντοτε τὸν ἀγαπημένον τῆς Πίπον. ὅστις κατορθώνει καὶ μετεμφιέζεται εἰς διευθυντὴν θιάσου Παντομίμας, καὶ εἰσχωρεῖ εἰς τὸ παλάτι εἰς μίαν τελετὴν ποῦ διδεται.

Πίπος Ἀρχόντισσες καὶ ἄρχοντες σὰς χαιρετίζω
χορεύω καὶ πηδῶ καὶ ὄλος στριφογυρίζω

εἴμ' ὁ μέγας ἐγὼ καὶ γνωστός Σαλταλῆς
υἱὸς τῆς εὐθυμίας τῆς ζωῆς τῆς τρελλῆς
μέγας ἐγὼ εἶμαι χορευτῆς
σ' ἔλη γνωστός τὴν οἰκουμένην
μόλις φανῶ καὶ παρευθὺς
βουδὸς κανεὶς δὲν ἀπομένει
ἔλοι μιλοῦν καὶ μὲ παινοῦν
ἔλοι τῆς χάρες μου θαυμάζου
τὸ κάθε τί μου ἐξυμνοῦν
καὶ τοῦ χοροῦ Θεοῦ μὲ κράζου
λαμπρὰ χορεύω μινουέ
καὶ μὲ λεπτότητα μεγάλη
ἀλλὰ πρὸ πάντων 'στὸ μπαλλέ
δείχνω ἔλα μου τὰ κάλλη
Σὰν ἀστραπή σὰν κεραυνός
πηδῶ 'ψηλὰ εἰς τὸν ἀέρα
μένω ἐκεῖ σὰν κρεμαστός
καὶ ξαναπέφτ' ὡς περιστέρα
εὖγε ἀκοῦς παντοῦ καὶ bis
φόρι bravo, bravo bis, bis
εἶνε αὐτὸς ὁ Σαλταλῆς
ὁ χορευτῆς τῆς οἰκουμένης
μόλις φανῶ καὶ παρευθὺς
βουδὸς κανεὶς δὲν ἀπομένει
ἔλοι μιλοῦν καὶ μ' ἐπαινοῦν
ἔλοι τῆς χάρες μου θαυμάζου
τὸ κάθε τι μου ἐξυμνοῦν
καὶ νὰ ὁ Θεὸς τοῦ χοροῦ λέν'
ὁ Σαλταλῆς τοῦ χοροῦ Θεός.

Ὁ Πίπος φανερώνεται εἰς τὴν Μικεττίνα, καὶ συμφωνοῦσι
ὅπως μεταμφιεσθῆ καὶ αὐτὴ μὲ ἓν θεατρικὸν ἔνδυμα καὶ ἀναχω-
ρήσωσι λάθρα.

Μικεττίνα Τί στάσιμο καὶ τί κορμί
τί ἐμμορφιά ποῦ εἶν' αὐτή.

Πίπος Καὶ σὺ μοῦ φαίνεσ' ἔτσι δὲ
σὰν πάντα νᾶσουν Παναδᾶ.

Μικεττίνα 'Στὸ κίμα τῶχει ὁ καθεὶς
νὰ φαίνεται σὰν εὐγενής.

Πίπος Μὴ ἐριχνα τὸ μάτ' ἐγὼ
κι' εὐθὺς τὸ ἤξερα νερό.

- *Ομοῦ** Ἄ! τί χαρά, τί εὐτυχεῖς
ποῦ εἴμεθα μαζὺ οἱ δυό
δὲν ἔννοιωσα τέτοια χαρὰ
ἐδῶ καὶ κάμποσο καιρό.
- Μπετιτίνα** Ποθῶ νὰ ζῶ μὲ τὰ γαλιὰ
μὰ σὲν νάχω βασιληά.
- Πίπος** Ἡ πονεμένη μου καρδιὰ
δική σου εἶν' παντοτεινά.
- Μπετιτίνα** Κι' ἐγὼ μ' ὄλη τὴν ἀλλαγὴ
τὴν ἴδιὰ ἔχω τὴν πληγγή.
- Πίπος** Δὲν ῥτρεκεται κάθε φορά
μέσ' τὰ παύματα ἢ χαρά.
- *Ομοῦ** Ἄ; τί χαρὰ τί εὐτυχεῖς
ποῦ εἴμεθα ἢ δυό μαζὺ
δὲν ἔννοιωσα τέτοια χαρὰ
ἐδῶ καὶ κάμποσο καιρό.
- Πίπος** Τέτοια χαρὰ.
- Μπετιτίνα** Τέτοια χαρὰ.
- *Ομοῦ** Ἐδῶ καὶ κάμποσο καιρό
τέτοια χαρὰ.
Ἐδῶ καὶ κάμποσο καιρό
μὰ δὲν ἀξίζουμε λεπτὸ
αὐτὰ μπροστὰ εἰς τὸ χωριό
ἂ! τὸ χωριό γλυκὸ χωριό
τραλά λά λά λά λά λά
γιὰ θυμήσου τῆς γιορτῆς μας
τρά λά λά λά λά
Ἄ! τί ὄρατες χρονιές.
- Μπετιτίνα** Μὲ τί φορεσιές καὶ οἱ δυό μας
τί καθαρές γιορτινές.
- Πίπος** Μὲ στὸ χωριό μᾶς θαυμάζουν
στὸ τραγοῦδι καὶ χαρὰ.
- *Ομοῦ** Τραλαλά τραλαλά
λά, λά, λά, λά, λά.
Γιὰ θυμήσου τῆς γιορτῆς μας
τραλά λά λά λά λά λά λά.
Ἄ! τί ἔμμορφες χρονιές
Ἄ! τί ἔμμορφες χρονιές.

Ἡ κόρη τοῦ Πρίγκηπος Λοράνδου μνηστή τοῦ Πρίγκηπος Φριτελίνη ἐράται σφοδρῶς τὸν Ἴππον ὅστις ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν ἔρωτά της μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ δώσῃ ὑπονοίας. Ὁ Ροκὸ ὅμως προβίδει τὸν Ἴππον εἰς τὸν πρίγκηπα Λοράνδον, ὅστις προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς Μπεττίνας. Δι' αὐτὸ δέχεται ὅπως νυμφευθῇ τὴν θυγατέρα τοῦ Φιαμέτταν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρείᾳ ταύτῃ, ζητεῖ εἰς γάμον τὴν Μπεττίναν, ἣτις ἐπίσης δέχεται, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Ἴππον. Ὁ Φριτελίνη ἐκδιώχθει· φεύγει μένεα πνέων κατὰ τοῦ πρίγκηπος Λοράνδου, καὶ τοῦ κηρύσσει ἀμέσως τὸν πόλεμον. Ὁ Ἴππος καὶ ἡ Μπεττίνα συνεννοοῦνται καὶ ζητοῦσι εὐκαιρίαν ὅπως δραπετεύσωσι.

Μπεττίνα Πιασμένος ἕνας λογαγὸς
ἀπ' τοῦ ληστὰς ὡσάν λαγὸς
ὅστ' ἰσὺσγὸ τοῦ τῆ φτωχιά
τῆς γράφει συγχινητικὰ.
Μὲ πιάσαν καὶ γιὰ νὰ μ' ἀφήσουν
ζητοῦν ποσὸν χίλια φλουριά
ἄλλοιὼς θεὸς νὰ μὲ τυραννήσουν
παντοιοτρόπως τὰ θεριά.
Μοῦ κόβαν τὰ αὐτιά τῆ Δευτέρα
καὶ ἡ μύτη μετὰ πετᾶ
μὰ τὴν Πέμπτη κράκ κυρά μου
μὲ νεῦρα φωνάζ' ἡ φτωχιά.
Τὸ δόλιο μαῦρο
ποῦ χρήμα ναῦρω
πρὶν τὴν Δευτέρα τὴν αὐγή.
Ἄχ! πῶς νὰ σώσω
πῶς νὰ γλυτώσω
αὐτιά καὶ μύτη σουβλερή;
Ἐὰν τοῦ κόψουν ὅλ' αὐτά)
τί θὰ τοῦ μείνη πιά;) 2
Ἐὰν τοῦ κόψουν κ.τ.λ.

Coro

Μπεττίνα Φλουριά τοῦ βρῆκα ἐπτακόσια
κι' ἦταν στὴν Τρίτη τὸ πρωτὶ
τ' ἄλλα ποῦ λείπαν τὰ τρακόσια
τὴν Πέμπτη ταῦρε τὴν αὐγή.
Μὰ τότε πιά ἦταν κορμμένα
τ' ἀνδρὸς ἡ μύτη καὶ τ' αὐτιά
εἶπα λοιπὸν σὰν γνωστικιά
ἔτσι τὸ λέ κι' ἡ κάθε μιά.
Ἄφοῦ κουτσουρεύθη τί θέλει
ποῦ νὰ πάη; ποῦ νὰ φανῇ;
ἀφοῦ τοῦλειψαν τόσα μέλη
τί τὴν θέλει τὴν κεφαλή;
Δὲν πάω βῆμα

- κρατώ τὸ χρῆμα μ' αὐτὸ ναύρω ἐλπίζω
σὰν κουδουνίζω σύζυγον ἄλλοτε σωσὸ
Ἐέρω πῶς κάθε γνωστικῆ)
μπράβο θὰ μοῦ εἶπῃ)
Ἐέρει πῶς κάθε κ.τ.λ.
Σοφο
Δορὰν Τί εἰρωνία
πᾶμε ἔμπρός στήν ἐκκλησία
Σοφο Ναί, ναί, ἀρκεῖ ἀρκεῖ
ὅλοι στήν ἐκκλησία
ποῦ ἡ χαρὰ προσμένει
ἄς πᾶμ' ἐκεῖ ἔμπρός.
Μπεττίνα (τῷ Πίπῳ) Τί πιά δὲν μ' ἀγαπᾶς;
"Ἄχ! λοιπὸν μ' ἀπατάς.
Πίπος Σὸ μ' ἀφησες γιατί;
Μπεττίνα Ἐγώ; ποτέ! ποτέ!
Δὲν ἔχετε σὺ πιστῆ
μ' αὐτήν τὴν παγωμένη;
Πίπος Καί σὺ, σὺ τοῦ Δορὰν
εἶσαι ἡ ἐρωμένη
Μπεττίνα Πῶς; τί; ἐρωμένη ἐγώ;
Ποτέ! 'στὸ ὀρκίζομαι ὁ Πίπο.
Πίπος Ναί αὐτὴ ἡ φωνή, δὲν μπορεῖ νὰ ψευσθῆ.
πιστεύω ἔσταν μοῦ τὸ λὲς
Μπεττίνα Μπεττίνα σὲ συκοφαντοῦνε.
Καὶ τώρα εἰ θὰ γίνῃ πὲς
τὸν ἐρωτᾶ μας γιὰ νὰ δοῦμε.
Πίπος Δὲν εἶν' στής δόξες ἡ χαρὰ
ὁ πλοῦτος ὅλος τί σημαίνει
Μπεττίνα Τί κι' ἂν εἶσαι 'στὰ χρυσᾶ
'στὸ διάβολο οἱ χρυσοτιμημένοι.
Πίπος Μ' ἀρέσουν τὰ γαλιά μου
μ' ἀρέσουνε τ' ἀρνιά μου.
Μπεττίνα "Όταν κάνουν τὸ γλοῦ γλοῦ γλοῦ.
Πίπος Σὰν βελᾶξουνε τὸ μπέ.
Μπεττίνα Γλοῦ, γλοῦ, γλοῦ
Πίπος Μπέ.
Δορὰν Ἀρκεῖ ἴσυχία, πρόσεξε καλά
μὲ πιάνει μανία θὰ βρῆτε μπελά.
Μπεττίνα Ἄλλοδ αὐτὰ δὲν μὲ τρομάζουν
Πίπο μου, πᾶμε ἀπὸ δῶ.
Δορὰν Τί, τί Μασκόττα μου ἀρπάζουν
νὰ συλληφθοῦν φρουροὶ κι' οἱ θυό.
Μπεττίνα Λοιπὸν θὰ μείνης νὰ μᾶς πιάσουν
'Στὸ ποτάμι χωρὶς ν' ἀργῆς
Σὸ κολυμπᾶς;

Πίπος
Μπεττίνα

Σάν τὸ δελφίνι
Λοιπὸν ἐμπρός,
ἔσο γιὰ σένα γεροντάκο
ἀέρα θάχης ἀντί μυαλό
νὰ μὴ θαρρῆς πῶς ἐγὼ θὰ μπορούσα
ταῖρι νὰ γίνω μ' ἓνα ζουρλό.
Μακροῦά! εἰμ' ἡ Μπεττίνα
μὴν κινήθητε, εἰδεμὴ
'στὸ Θεό μου ἂν κουνηθῆτε
θὲ νὰ τῆς φάτε καὶ γερές.
Δρόμό! "Α! μακροῦά! "Α! "Α!
Στὰ παλῆά μου τὰ παπούτσι
τὰ λόγια νὰ πῶς πετᾷ ἡ νέα Παναδᾷ
τί μὲ κυτῆς σὺν χαζὸς κουτομῶγια
νὰ πῶς πετᾷ ἡ νέα Παναδᾷ.

Ὅλοι

"Α! "Α! "Α! Τί ἱστορικό,
καμμιά δὲν ἔχουνε ντροπή
"Α! "Α! "Α! ἀκοὸς ὁ γάμος
νὰ τελειώσῃ ἔτσι δᾶ.
"Α! "Α! "Α! δὲν τοὺς ἰδρώνει
τ' αὐτὶ ἀπὸ λόγια
νὰ πῶς μιᾷ ἡ νέα Παναδᾷ
τί τοὺς κυτῆς σὺν χαζὸς
κουτομῶγια νὰ πῶς πετᾷ
ἡ νέα Παναδᾷ.

Ἡ Μπεττίνα καὶ ὁ Πίπος πηδοῦν ἐκ τοῦ παραθύρου καὶ φεύ-
γουν. Ὁ Λορὰν καὶ ἡ Φιαμέττα βλέποντες τὴν δραπέτευσιν ὁ μὲν
τῆς Μασκώτ του, ἡ δὲ τοῦ ἐραστοῦ τῆς, λιποθυμοῦσι.

Τέλος τῆς Β'. πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ὁ Πρίγκηψ Λορὰνδὸς νικηθεὶς κατὰ κράτος, ἀπὸ τὸν πρίγ-
κηπα Φριτελίνη τῇ συμπράξει τοῦ Πίπου ὡς λοχαγοῦ καὶ τῆς
Μπεττίνας ὡς ὀρδινάντζας τοῦ Πίπου, μετεμφίξεται μετὰ τῆς
θυγατρὸς του καὶ τοῦ Ροκὸ ὃν εἶχε διορίσει ἀυλάρχην του εἰς
ἀθήγγανον μουσικό, καὶ καταφεύγει εἰς Πίζκν. Οἱ στρατιῶται τοῦ
Φριτελίνη διασκαδάζοντες ζητοῦν ὅπως τοὺς τραγουδήσωσι τὸ
εἰς βάρος τοῦ ἰδίου πρίγκηπος Λορὰνδου τραγοῦδι.

Φιαμέττα

Ἡ μαῖμοῦ τῆς Ἀστραλίας
τοῦ Πομπιν' ὁ Βασιλεῖας
Πῆρε δρόμο γιὰτὶ πόνου
τὸν ἐπιάσαν τῆς κοιλιάς

τὸ ἔξωτικό θηριό
 ἦταν λέν πολὺ κακό
 καὶ γι' αὐτὸ τὰ μέρη γύρω
 ἔχουν πάθη πανικό
 κι' ἔλοι δειλά ἐρωτοῦν

Coro Εἶδατε καμμιά μαίμοῦ.

Φιαμέττα Κι' ἔλοι τοὺς δειλά ρωτοῦν

Coro Εἶδατε καμμιά μαίμοῦ.

Φιαμέττα Μαίμοῦ

Ἔ! μὴν τρέμεις ἔτσι δὰ

θὰ τὸν ἀρπάξουν | 2

Ἔ μὴν τρέμεις ἔτσι δὰ

καὶ θὰ ξαναπιαστῆς Ἄ!

Ἐἶνε ἔμωσ κι' ἄλλο ἔνα
 ποῦ στὰ δάση δὲν μπορεῖ

λαθρεμπόριο κανένα

ἀπὸ τότε νὰ φηθῆ

γιατὶ κάθε μιὰ κοπέλλα

διώχνει κάθε ἐραστή

ἀπὸ φόβο μήπως ἔαφνω

ἢ μαίμοῦ ἐμφανισθῆ

ὄχι, ὄχι καὶ δειλά

δπου βρῖσκειτ' ἔξω μιὰ Μαίμοῦ

Coro Ἐμπρός ἐμπρός ἔδω τὸ ντέφι

γιατ' ἔποιος τραγουδῆ

θὰ κάνη τότε κέφι

σὲν καλοπληρωθῆ

Ὁ Ροκὸς καὶ ὁ Λοράνδος ἀναγνωρίσαντες τὸν Πίπο καὶ τὴν Μπεττίνα, προβίδωσι τὸ μουσικόν εἰς τὸν πρίγκηπα Φριτελίνη ἔτι τὰς νίκας τοῦ τὰς χρεωστῆ εἰς τὴν Μπεττίνα διότι εἶνε Μοσκώτ. Ὁ Φριτελίνης τότε θέλει νὰ ἐμποδίσῃ τὸν γάμον τῆς μετὸν Πίπον, ἀλλ' ὁ Πίπος προλαμβάνει καὶ νυμφεύεται τὴν ἀγαπητὴν τοῦ Μπεττίναν. Ὁ Φριτελίνη συγχωρεῖ τὸν πρίγκηπα Λοράνδον καὶ νυμφεύεται τὴν κόρην τοῦ Φιαμέττα.

*Ὁλοι Ἐμπρός! ἐμπρός!

ἔλοι μαζὺ καὶ γκαλόπ

ντὶν τὰ κουδούνια τῶν ἀλόγων κτυποῦν

κλίξ κλαχ τὸ καμτοί τ' ἀμαξὰ ἔλαδ

ἐμπρός λοιπὸν ἐμπρός

ἐμπρός καὶ γκαλόπ

ὄπ! ὄπ!

ΤΕΛΟΣ